

نامه تسلیت به

کمیته مرکزی حزب زحمتکشان ویتنام

بخش ملی همه ملل جهان ضایعه دردناکی است.
 سراسر جرات پر افتخار رفیق هوشی مین در پیکار خستگی ناپذیر علیه امپریالیسم جهانی و در راه آزادی و استقلال و احیای وحدت ویتنام، در راه پیروزی مارکسیسم-لنینیسم و سوسیالیسم گذشت. خلق دلاور ویتنام طی سی سال پیکار جانبازانانه تحت رهبری پيشوای دنیاله در صفحه ه

رفقای عزیز! کمیته مرکزی حزب توده ایران ضایعه بزرگ مرگ رفیق هوشی مین پیشوای خلق قهرمان ویتنام را از جانب خود و تمام اعضای حزب ما بشما و توسط شما بتمام رزمندگان ویتنامی و تمام خلق دلاور ویتنام تسلیت میگوید و در این اندوه عمیق خود را شریک میداند.
 رفیق هوشی مین یک مین پرست پرشور، مجاهد بیکیار راه آزادی و انترناسیونالیست معتقد بود. رفیق هوشی مین یکی از نامی ترین و مبرز ترین رهبران جنبش جهانی کمونیستی و جنبش های آزادیبخش ملی بود.
 مرگ رفیق هوشی مین نه تنها برای مردم ویتنام بلکه برای تمام جامعه ترقیخواه بشری، برای تمام جنبش جهانی کمونیستی و جنبش آزادی

مردم

ارگان مرکزی حزب توده ایران

وصیت نامه هوشی مین

در سایه همبستگی شدید که حزب در دامان خود بدان تحقق بخشید، در پرتو این واقعیت که حزب کاملاً وقف طبقه کارگر، خلق و مین است، توانست از آغاز تشکیل خود مردم ما را متحد کند، آنها را سازمان دهد، رهبری نماید و در جریان یک نبرد پر شور از یک پیروزی به پیروزی دیگر راهبر شود. وحدت، سنت بسیار گرانبهای حزب ما و مردم ماست. باشد که تمام رفقا از اعضای کمیته مرکزی تا رفقای یائین ترین واحدها، یکپارچگی و وحدت حزب را چون مردمک چشم حفظ کنند.

وصیت نامه رئیس جمهور « هوشی مین » که بتاريخ روز ۱۰ ماه مه سال ۱۹۶۹ نوشته شده، روز سه شنبه ۹ سپتامبر در میتینگ بزرگی که در میدان (« با - دین » هانوی) برگزار شد، وسیله دبیر اول کمیته مرکزی حزب زحمتکشان ویتنام « لودوان » شرح زیر قرائت گردید:

جمهوری دموکراتیک ویتنام - استقلال - آزادی - خوشبختی. در مبارزه مین پرستانه علیه تجاوز امریکا ما باید مسلماً مشکلات بزرگتری را تحمل کنیم، قربانیان تازه ای بدهیم، اما حصول پیروزی کامل حتمی است.

من مایلیم هنگامیکه پیروزی فرارسد، برای تیریک به هموطنانم بشمال و جنوب کشور سفر کنم، افسران، سربازان قهرمان، پیران، جوانان و کودکان دوستداشتنیان را ملاقات کنم.

سپس بنام خلقمان از کشورهای برادر سوسیالیستی و کشورهای دوست در سراسر جهان بخاطر آنکه صمیمانه ما را در مبارزه مین پرستانه علیه تجاوز امریکا حمایت نموده اند تشکر کنم.

« توفو » شاعر مشهور چین در دوران « تان » گفته است: « در تمام ادوار کسانیکه به سن هفتاد سالگی برسند نادر بوده اند. » من که اکنون به سن ۷۹ سالگی رسیده ام در شمار این کسان نادر قرار دارم و اگر سلامتیم نسبت بسالهای قبل بضعف گرائیده افکارم همچنان روشن است. وقتی انسان بیش از ۷۰ بهار دیده باشد، طبیعی است که سلامتیش نقصان مییابد و این مایه تعجب نیست.

اما چه کسی میتواند پیش بینی کند که من تا کی بانقلاب، بوطنم، به خلق می - توانم خدمت کنم؟

بقیه در صفحه ه

مهرگان توده ها

کارکنان ماهنامه «مردم» جشن باستانی مهرگان را که مصادف با تأسیس حزب توده ایران و بیست و هشتمین سال زندگی سرشار از افتخار و پر از حوادث این حزب است، بهمه خوانندگان عزیز، بهمه هموطنان شیفته آزادی و عدالت، شادباش میگویند.

بیست و هشت سال است که حزب ما بشاب معتبر ترین سازمان سیاسی و انقلابی کشور در طوفانی از جنجال و اتهام و بارانی از گلوله مرگبار، براه حق خود ادامه میدهد. جریانهای فراوانی با ادعاهای بزرگ و سر و صدا های گوشخراش در اطراف این سازمان انقلابی وریشه دار پدید میشوند و هر کدام از آنها «وظیفه مقدس» خود میسرند که مقداری از وقت و استعداد خویش را صرف لجن پراکنی باین حزب کنند، ولی تاریخ گواهی داده و میدهد و خواهد داد که آنها بنحوی از انحاء خموش و فراموش خواهند شد و تنها حزب ماست که میتواند در خورد اعتماد و مرجع امید و تکیه گاه جنبش و پیکار توده های مردم باشد چنانکه در گذشته بوده، در آینده نیز هیچ دشواری، هیچ پورش خصمانه ای ما را از پوئیدن راه حق خود باز نخواهد داشت.

بقیه در صفحه ه

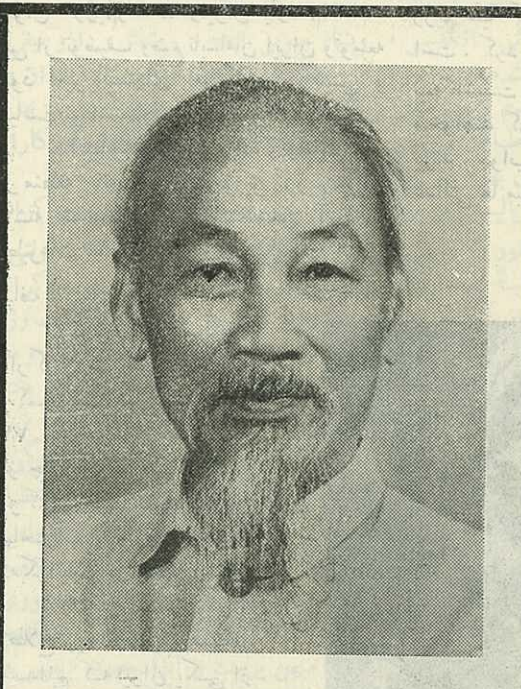
هوشی مین

میهن پرست، انقلابی و انترناسیونالیست

روز ۴ سپتامبر خیر فقدان اسف انگیز رفیق «هوشی مین» صدر کمیته مرکزی حزب زحمتکشان ویتنام، جهانیان را در ماتم عمیق فرو برد. با مرگ «هوشی مین» خلق ویتنام، طبقه کارگر جهان و جنبش آزادیبخش ملی خلقها رهبر خردمند و برجسته ای را از دست داد.

زندگی «هوشی مین» سرگذشت یک پیکار قهرمانانه، طولانی، خستگی ناپذیر و افتخار آمیز بخاطر رهائی خلق ویتنام، تحکیم جنبش کمونیستی و تقویت و اعتلاء جنبش آزادی بخش ملی در سراسر جهان است.

در ۱۹ ماه مه سال ۱۸۹۰ در «کیم لی یین» یکی از روستاهای استان مرکزی ویتنام «نگوین وان تان» (نام دوران کودکی هوشی مین) در یک خانواده روشنفکر فقیر که منشأ دهقانی داشت چشم بجهان گشود. پدرش توانست در پرتو مجاهدات شخصی خود تحصیلات عالی را تا درجه دکترا ادامه دهد. وی از فعالین مبارزه علیه تسلط بیگانگان

اروپایی بود و بهمین علت شغل خود را از دست داد.

«نگوین» در سن هشت سالگی بتوان «پیک» در جنبش انقلابی کشورش فعال بود. وی به علت نقرتی که از استیلاگران خارجی داشت در ۲۲ سالگی وطنش را ترک گفت. بین سالهای ۱۹۱۲ - ۱۹۱۸ با شغل کارگر کشتی به بسیاری از کشورهای اروپا آفریقای شمالی و امریکا مسافرت نمود و سر انجام در فرانسه اقامت گزید. در پاریس وی نام مستعار «نگوین آی کووک» را برای خود انتخاب نمود و به شغل روزنامه

نگاری، عکاسی و نقاشی دکوراسیون پرداخت و روزنامه ضد استعماری «پاریا» را منتشر نمود. نگوین جوان در فرانسه با «شارل لونکوته» یکی از نواده های کارل مارکس ملاقات کرد و بوسیله او با آثار ارزنده یسار بزرگ وی آشنائی یافت. در این هنگام به عضویت حزب سوسیالیست فرانسه در آمد و در دسامبر سال ۱۹۲۰ در کنگره حزب سوسیالیست فرانسه که در شهر «تور» تشکیل شد شرکت نمود. در همین کنگره، حزب کمونیست فرانسه گنداری پایه شد و «نگوین آی کووک» که در آغاز خود را فقط وقت مبارزه

دنیاله در صفحه ۲

ابتدا میخوامم از حزب صحبت کنم،

پیکار در پس میله ها

در پس میله های زندانهای ایران مبارزه ادامه دارد. توده ای، مصدقی روحانی و دیگر عناصر دموکراتیک و مخالفان رژیم، در شرایط دشوار زندانها، در چنگک دژخیمان ساواک مبارزه میکنند. حمله چندی پیش کماندوهای پلیس به اطاقهای زندانیان سیاسی در زندان تهران، تبعید دهها تن از زندانیان سیاسی به زندانهای شهرستانها (بدنابل تبعید رفقای ما که از نخستین قربانیان بودند)، اعتصاب غذای داخل زندان، نامه های زندانیان سیاسی بمقامات در پرخاش بتجاوزات مأموران، نامه روحانیون نجف به زندانیان سیاسی ایران، نامه اعتراض آمیز فیلسوف انگلیسی «برتراند راسل» در مورد وضع زندانیان سیاسی به دولت ایران و غیره و غیره، گوشه هایی از این نبرد را نشان میدهد. مخالفان رژیم استبدادی شاه روز بروز بیشتر، دمدمی راسخ تر و پیکار جوی تر میشوند. از زندانهای ایران گرفته تا شهرهای آمریکا و اروپا، هر جا که ایرانیان میهن پرست گرد آمده اند، خاموش ننشسته اند. اگر اراده به وحدت عمل باندازه اراده به پیکار استوار باشد، رژیم با سپاه پر قدرتی روبرو خواهد بود. این وحدت عمل در زندانهای ایران بیشتر دیده میشود.

در پس میله های زندانهای شاه، نه فقط دلاوری مبارزه، بلکه وحدت عمل زندانیان سیاسی نیز درس و نمونه عبرت انگیزی برای کلیه مخالفان رژیم است.

درد آتشین به مبارزان زندانی که در زندانهای سراسر کشور در بندند. دوستان! ما با شما هستیم، ما شما را فراموش نمیکنیم.

ایران اعدام میشوند» پس از انتشار پیام کمیته مرکزی حزب توده ایران به احزاب و سازمانهای دمکراتیک نوشت: «نامه سرگشاده حزب توده ایران نشان میدهد، که موج ترور و کشتار میهن پرستان و دمکراتها ایرانرا فرا گرفته است. بعد از دستگیری صد ها نفر در ماههای اخیر حکومت ضد دموکراتیک ایران علیه خلق کرد حمله را شروع نموده است. تنها در ۲ ماه گذشته ده ها نفر از دمکراتهای کرد را اعدام کرده، و بیشتر از ۲۰۰ نفر کرد آذربایجانی را دستگیر ساخته است.

روزنامه «سوسیالیست لیدر» چاپ کلاسکو در شماره ۳۰ نوامبر ۶۸ تحت عنوان «رژیم وحشت در ایران. باز هم اعدام» پس از توصیف وضع نابسامان ایران و توسعه نفوذ امپریالیستهای آمریکا و انگلیس و سیاست نو استعماری کنسرسیوم نفت نوشت: «اسماعیل شریف زاده و رفقایش در منطقه بانه بدست مأمورین رژیم ایران کشته شدند. درباره کشته شدن آنها در مطبوعات تحت سانسور رژیم کلمه ای انتشار نیافته است.

روزنامه «ال سیگلو» ارگان مرکزی حزب کمونیست شیلی در شماره ۲۷ نوامبر ۶۸ خود پس از چاپ نامه سرگشاده کمیته مرکزی حزب توده ایران بااحزاب و سازمان های دمکراتیک بین المللی نوشت: «درباره وضع ایران ما اطلاع زیاد نداریم. همبقتدر میدانیم که ایران یکی از منابع بزرگ نفت جهان است که مونوپولهای آمریکایی شمالی بر آن مسلط هستند. این مونوپولها برای حفظ خودشان حکومتی مرتجع را بر کشور تحمیل نموده اند که وظیفه اش سرکوب

ملا احمد شله شاشی معروف به «آاره»، در جوانی بصوف نهضت انقلابی پیوست. روز نهم تیر ۱۳۴۷ او را برای مذاکره به قریه دیوالان مخوانند و در آنجا برایش دامی نهاده بودند. وی روز نهم مرداد ۱۳۴۷ در ۳۳ سالگی اعدام شد.

مقاله زیرین را یکی از دوستان کرد ما در باره انعکاس جنایاتی که شاه در کردستان مرتکب شده است (از مطبوعات جهان) تهیه کرده و برای ما فرستاده است.

انعکاس جنایات رژیم در کردستان

سال ۱۳۴۷

کمیته محلی سلیمانیه حزب کمونیست عراق در شماره چهارم نوامبر ۶۸ خود تحت عنوان «ستم ملی کرد های ایران» نوشت:

در همه جا صحبت از جنایات سازمان امنیت ایران در کردستان است. دستگیری شکنجه و آزار، اعدام، آتش زدن خانه های دهقانان در کردستان ایران جزء کار های روزانه رژیم است. چرا؟ برای اینکه کردها برای حقوق ابتدائی خویش مبارزه میکنند.

مجله صلح و سوسیالیسم در شماره اول ۶۹ خود نوشت: «موج تازه اعدام و ترور و دستگیری دمکراتهای ایران شروع شده. تنها در چند ماه اخیر ده ها نفر از کردهای دمکرات در ایران اعدام شده اند... منابع رسمی حکومت ایران اخبار دستگیری و اعدام آنها را پخش نمیکنند. در حقیقت میهن پرستان کرد را با اتهام این محاکمه و تیر باران میکنند که آنها خواستار دموکراسی برای سراسر ایران اند. از منافع خلق کرد دفاع میکنند و علیه توطئه های امپریالیستی مبارزه مینمایند.»

روزنامه «نیدسابات چاک» ارگان مرکزی حزب سوسیالیست کارگری مجارستان در شماره ۲۲ نوامبر ۶۸ خود نوشت: «بار دیگر نیرو های چپ در ایران مورد حمله رژیم واقع شده اند. بیش از ۱۲ هزار زنداندارم و نظامی کردستانرا مورد حمله قرار داده و برای سرکوبی نهضت آزادبخش خلق کرد عملیات وسیعی را شروع کرده اند. حتی مقامات دولتی اعتراف نموده اند که در مدت ۲ ماه ده ها نفر از دمکراتهای کرد را در شهر های مختلف کردستان اعدام و تیر باران نموده اند. بیشتر از ۲۰۰ نفر از آزادیخواهان را دستگیر ساخته که در انتظار سر نوشت شومی هستند.»

ارگان کمونیستهای مجارستان پس از ذکر جنایات رژیم و تجاوز و تعدی سازمان امنیت، و پس از چاپ پیام کمیته مرکزی حزب توده ایران به سازمانهای دموکراتیک مینویسد: «ما هم همراه با کایه کسانی که علیه دستگیری و اعدام میهن پرستان ایرانی اعتراض میکنند، صدای خود را بلند نموده و میخواهیم که میهن پرستان کرد و آذربایجانی و همه زندانیان سیاسی ایران آزاد شوند.»

هفته نامه «ال اخبار» چاپ لبنان در شماره ۸ دسامبر ۶۸ خود اعلامیه حزب دمکرات کردستان را درباره وقایع کردستان و جنایات رژیم در آن سامان چاپ نموده و علیه کشتار دسته جمعی کردها در کردستان ایران اعتراض نموده است.

روزنامه «مورینگ ستار» ارگان مرکزی حزب کمونیست انگلستان در شماره ۶ دسامبر خود تحت عنوان «دمکراتها در

از مهر ماه سال ۱۳۴۶ تا مهر ماه سال ۱۳۴۷ رژیم ضد ملی و ضد دموکراتیک شاه ۴۷ نفر از اقشار مختلف هم میهنان کرد ما را اعدام و تیر باران نموده است. صد ها میهن پرست کرد را بدون گناه از خانه و کاشانه خود ربوده، در زندانهای کردستان، آذربایجان و غیره زندانی نموده و مورد شکنجه و آزار قرار داده، و از سرنوشتشان خبری در دست نیست.

دستگاه تبلیغات رژیم نه تنها از بیم افکار عمومی درباره این جنایات خبری منتشر نمیسازد، بلکه با تمام قوا از انتشار هر خبری مربوط بوقایع کردستان جلوگیری میکند. حزب دمکرات کردستان در بیانیه خود باین مناسبت نوشت: «حکومت ایران ضمن تشدید عملیات خود سعی دارد، سر و صدای جنایاتش از چهار چوب منطقه عملیات خارج نشود. و اگر هر چند یکبار خبری منتشر میکند مشروط به لوژ موضوع تحت عنوان اقتراب آمیز، تنبیه سارقین مسلح و راهزنان سابقه دار است.» با این وجود افکار عمومی جهان از جنایات رژیم شاه در کردستان بدرستی مطلع است.

روزنامه طریق الشعب ارگان مرکزی حزب کمونیست عراق در شماره اول نوامبر ۱۹۶۸ خود تحت عنوان «صدای اعتراض کمونیستهای عراق علیه جنایات رژیم ایران بر ضد خلق مبارز کرد» نوشت: «رژیم شاه میهن پرستان کرد را دسته جمعی اعدام میکند. حکومت شاه در دهات و شهرها تعقیب و ترور میهن پرستان کرد را شروع نموده و میخواهد آزادیخواهان کرد را که در برابر سیاست رژیم ایستادگی میکنند سرکوب نموده و مرعوبشان سازد. حزب کمونیست عراق علیه جنایات شاه در کردستان و در سراسر ایران شدیداً اعتراض مینماید!

روزنامه «راه کردستان» ارگان کمیته اقلیم کردستان حزب کمونیست عراق در شماره پنجم نوامبر ۶۸ خود تحت عنوان «آیا شاه میتواند با اعدام و تیر باران تخت لرزانش را حفظ کند؟» مینویسد:

جنایات رژیم شاه علیه تمام خلقهای ایران بویژه علیه خلق کرد از کسی پنهان نیست. تعقیب و تبعید هزاران ایرانی به جرم مبارزه سیاسی، تشدیدشکه جاسوسی، شکنجه و اعدام، محروم نمودن خلقهای غیر فارس از حقوق ملی و تحصیل بزبان مادری یکی از خصوصیات رژیم است.»

روزنامه کردستان پس از ذکر نام عده ای از شهیدان کرد مینویسد: «آری اینها را شهید کردند. ولی آیا اعدام میهن پرستان کاروان مبارزه خلقهارا باز میدارد؟»

روزنامه «پرچم کارگران» نشریه

در باره شعار وحدت عمل در مبارزه ضد امپریالیستی

تحلیل سند اصلی کنفرانس جهانی احزاب کارگری و کمونیستی راجع بوضع شوراهائی که با وجود برخورداری از استقلال سیاسی عرصه‌ی تاخت و تاز امپریالیستی و اعمال سیاست استعمار نوین امپریالیسم هستند کاملاً با اوضاع و احوالی که در کشور ما وجود دارد تطبیق میکند. اکنون بر مبنی ما رژیم ضد ملی و ضد دموکراتیک تحمیل شده است که کوشش اساسی آن در جهت بسط مناسبات سرمایه داری در شهر و ده با تکیه بر سرمایه‌ها و انحصارات امپریالیستی است.

در سندی که کمیته مرکزی حزب ما تحت عنوان (تحلیل وضع کشور و وظائف مبارزه) انتشار داد این وضع به بهترین وجه مورد بررسی قرار گرفته است. نکات اساسی تحلیلی کمیته مرکزی حزب توده ایران در مورد وضع کنونی کشور و سیاست دولت را میتوان بشرح زیرین و خلاصه نمود:

۱ - رژیم ضد ملی ضد دموکراتیک حاکم بر کشور ما بنا به اهیت طبقاتی و ارتجاعی خود سیاستی تعقیب میکند که عملاً وابستگی اقتصادی کشور ما را با امپریالیسم تشدید نموده است.

۲ - سرمایه‌های انحصاری امپریالیستی را در کلیه شئون اقتصادی کشور نفوذ میدهد.

۳ - می‌کوشد تا منافع سرمایه داران داخلی را با منافع انحصارات امپریالیستی در آمیزد.

۴ - نه تنها مهمترین منابع طبیعی کشور را یعنی منابع زرخیز نفت جنوب تحت استیلای هیئتی از انحصارهای امریکائی، انگلیسی، هلندی و فرانسوی که بصورت کنسرسیوم نفت عمل میکنند در آورده است و سهم مهمی از اصل کار و کوشش طاقت فرسای کارگران ایرانی را با درجه‌ی بهره‌کشی بی سابقه‌ای بجنب غارتگران امپریالیستی میریزد بلکه سایر منابع زیرزمینی کشور را بصورت خوان یغمائی در آورده که کلیه انحصارهای مهم امپریالیستی جهان را از آن بهره و نصیبی است.

۵ - با مبادلات و معاملات نابرابر بازرگانی همه ساله مبالغ گزافی از درآمد ملی کشور ما صرف جبران موازنه‌ی منفی بازرگانی بسود کشورهای امپریالیستی میگردد.

۶ - با وجود تقریباً یک میلیارد دلار در آمد سالانه از نفت، هر سال مبالغی هم از کشورهای امپریالیستی با شرایط دشوار وام میگردد که بنبوه خود از این راه نیز سالانه مقادیر زیادی ارز از بابت پرداخت بهره و وامها و اعتبارات از کشور خارج میشود.

۷ - با اینکه بیمان تجاوز کارانه و استعماری ستودار بحران جدی است، معذالک دولت با عناد و لجاج کورکورانه‌ی در درون این میان باقیاننده و حتی بصورت یکانه مدافع سرسخت فاه آن تظاهر میکند و از سوی دیگر قرارداد دو جانبه نظامی با دولت امریکا امضاء نموده که مداخله نظامی امپریالیسم

از دست طبقات و قشرهای ارتجاعی (سرمایه داران وابسته به امپریالیسم، ملاکان عمده و قشر بورژوازی و کراتیک سرمایه داری) بدست طبقات و قشرهای ملی و دموکراتیک (کارگران، دهقانان، سایر زحمتکشان شهری، خرده بورژوازی و سرمایه داری ملی) و محتوی آن عبارتست از کوتاه ساختن دست انحصارهای امپریالیستی از منابع طبیعی و اقتصادی کشور خانه دادن بوابستگی اقتصادی و سیاسی ایران و ریشه کن کردن بقایای فئودالیسم، بنا بر این کشور ما نیز یکی از میدانهای نبرد جنبش ضد امپریالیستی و رهائی ملی است.

کمیته مرکزی حزب توده ایران با توجه باینکه در اوضاع و احوال کنونی «جنبش انقلابی کشور با وجود کوششها و جانفشانیهای بیشمار هنوز نتوانسته است بدونان فرو کشی که متعاقب کودتای ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ بوجود آمده خاتمه دهد» و با تشخیص این واقعیت که: «یکی از عمده ترین علل یا برجاماندن رژیم حکومت مطلقه پراکندگی و عدم هماهنگی بین نیروهای میهن پرست و آزادیخواه ایرانست» به نتایج مهم ذیل میرسد:

- ۱ - وظیفه‌ی اساسی در این مرحله عبارتست از کوشش در برطرف ساختن موانع اعتلاء جنبش و مبارزه در جهت فراهم نمودن وسائل تسریع این اعتلاء و زمینه چینی برای پیشرفت آن.
- ۲ - ایجاد اتحاد واقعی بین کلیه نیروهای استقلال طلب و آزادیخواه جامعه‌ی ایران، صرف نظر از عقاید مختلفه، گرایشها و ارزیابی های گوناگون سیاسی و اجتماعی، بر مبنای برنامه مشترک و واحد، مهمترین راه تسریع در اعتلاء جنبش های رهائی بخش و آماده ساختن زمینه پیشرفت آنست.
- ۳ - فقدان آزادیهای دموکراتیک مانع عمده در راه اعتلاء نهضت است. بنابراین مبارزه برای برداشتن این مانع از سر راه جنبش و استقرار آزادیهای دموکراتیک مصرح در قانون اساسی ایران و اعلامیه جهانی حقوق بشر باید جهت اساسی مبارزه را در شرایط کنونی تشکیل دهد.
- ۴ - مبارزه در پیرامون این شعار مهمترین وظیفه کنونی و حلقه‌ی مرکزی در مجموعه مبارزات بمنظور نیل باهداف سیاسی دیگر است زیرا اولاً عدم رعایت اصول مصرح در قانون اساسی ایران و اعلامیه جهانی حقوق بشر مهمترین نقطه‌ی ضعف حکومت مطلقه است و بهمین سبب رژیم کنونی چه از لحاظ افکار عمومی مردم ایران و چه از نظر جلب حیثیت و اعتبار در خارجه، مجبور است دائماً چنین جلوه دهد که گویا حکومت ایران طبق اصول مشروطیت و قانون اساسی اداره میشود و ثانیاً شعار مبارزه در راه تأمین آزادی های دموکراتیک شعاری است که جنبه‌ی عام دارد و برای همه قشرها و طبقات جامعه‌ی ایران محسوس و قابل درک است و بنابراین شعاریست که میتواند توده‌های وسیع مردم را بسیج کند و بمبارزه علیه رژیم کنونی برای

۵ - در شرایط مشخص کنونی کشور ما، علیرغم تسلط رژیم ترور و اختناق، امکانات بسیاری برای فعالیت در میان طبقات و قشرهای مختلفه مردم وجود دارد. نخستین گام مثبت و صحیح برای پیشرفت در راه متشکل کردن و متحد ساختن توده های مردم ایران عبارت از شرکت مؤثر در مبارزات روزانه‌ی طبقات و قشرهای مردم و کوشش در سازمان دادن آن مبارزات و تحقق بخشیدن بان مطالبات است.

۶ - وحدت عمل پایه منطقی و نیرومندترین وسیله برای متشکل نمودن و بموفقیت رساندن هر یک از اقدامات و ایجاد زمینه برای تحکیم مبارزه‌ی متحد در درجه‌ی بالا تر است. تنها شرط موفقیت در این راه عبارتست از فعالیت آگاهانه توأم با بردباری و نرمش و یافتن طرق و شیوه های وحدت عمل منطبق با شرایط مشخص سیاسی و اجتماعی و محیط ویژه مبارزه‌ی مشخص است.

۷ - اتحاد عمل همه نیروها، سازمانها و احزاب ملی و دموکراتیک در پیرامون مسائل روزانه از قبیل اقدامات مشترک برای دفاع از این یا آن زندانی سیاسی مبارزه متحد در راه همه زندانیان سیاسی، مبارزه مشترک برای افشاء جنایات و اعمال خلاف قانون سازمان امنیت و محاکم نظامی، مبارزه متحد برای ارجاع محاکمات سیاسی بمعنا کم دادگستری، مبارزه مشترک برای تصویب قانون عفو عمومی زندان - نیان و بنهاندگان سیاسی، مبارزه مشترک برای آزادی اجتماعات و احزاب و تصویب قانون اجتماعات و غیره بهترین وسیله برای ایجاد زمینه بمنظور اتحاد میان سازمانها و احزاب متکسور بر مبنای برنامه‌ی عمل مشترک است.

۸ - بدیهی است تشخیص شعار مبرم مبارزه در راه استقرار آزادیهای دموکراتیک بمعنای انصراف از مبارزه در راه شعارهای دیگر و از جمله بمنزله‌ی انصراف از مبارزه در راه صلح جهانی و منطقه‌ای و مبارزه برای خروج ایران از پیمان سنتو و قرار داد دو جانبه‌ی نظامی، الغاء قانون کاپیتولاسیون، اتخاذ سیاست بیطرفانه، اجراء قانون ملی شدن صنایع نفت، الغاء امتیازات نسبت بسرمایه‌های امپریالیستی، مبارزه علیه سیاست بازرگانی نابرابر و درهای باز و غیره نیست ولی تشخیص شعار عمده مستلزم آنست که قسمت اساسی کوششها و مبارزات سیاسی در جهت آن سیر کند زیرا شعار مزبور آنچنان حلقه‌ی مرکزی است که قادر است مبارزه در راه تحقق شعارها و خواسته‌های دیگر را تسهیل نماید.

خلاصه‌ای که از سند مصوب کمیته مرکزی حزب توده ایران ذکر گردید نه تنها انطباق کامل نظریات حزب ما را با تحلیلها، دنباله در صفحه ۴

وصیت نامه هوشی مین

شایسته‌ای در جنبش‌های رهائی بخش ملی ایفا کرده است.

در باره جنبش جهانی کمونیستی: من تمام زندگیم را وقف خدمت به انقلاب نموده‌ام. هر قدر خود را بعلت اعتلاء جنبش کارگری و کمونیستی جهان مفتخر حس میکنم، از وجود اختلاف عقیده که احزاب برادر را در حال حاضر از هم جدا کرده است رنج میبرم. حزب ما برای احیاء وحدت بین احزاب برادر بر اساس مارکسیسم لنینیسم و انترناسیونالیسم پرولتری بشود ای منطبق بر عقل و احساس سهم مؤثری داشته است.

من یقین دارم که احزاب و کشورهای برادر دوباره متحد خواهند شد.

در باره امور شخصی:

طی دوران زندگیم صمیمانه بهمین، انقلاب و ملت خود خدمت نموده‌ام. اگر اکنون از دنیا بروم شرمند نیستم و فقط از این متأسفم که دیگر نمیتوانم خدمت کنم. پس از مرگ من باید از برگزاری تشریفات عزاداری خودداری شود تاوقت و پول مردم بهتر نرود.

در پایان مایلم علاقه بی حد خود را نسبت به تمام مردم کشورم، حزبم، همه نیروهای مسلح ویتنام، برادرزاده‌ها و خواهرزاده‌ها، جوانان کودکان اعلام کنم.

علاوه بر این سلام برادرانه به رفقا، دوستان، جوانان و کودکان سراسر جهان دارم.

آخرین آرزوی من اینست که حزب ما و خلق ما با وحدت کامل در مبارزه، ویت نامی صلح دوست، متحد، دموکرات و شکوفان بنا کنند و از این راه سهم شایسته خود را در انقلاب جهان ادا نمایند.

هائوی ۱۰ مه ۱۹۶۹

هوشی مین

دنباله از صفحه ۱

مهرگان توده‌ها

ما اطمینان داریم که هم عمر امپریالیسم، هم عمر رژیم ضد ملی و ضد دموکراتیک ایران و هم دوران عوامفریبان چپ و راست پایان خواهد رسید و حزب ما در دادگاه زمان پیروز و رو سپید خواهد بود و جشن مهرگان را همراه همه خلقهای میهن عزیز ما ایران با سر بلندی برگزار خواهد کرد.

تسویه

برای دریافت نشریات توده بزبان آذربایجانی: روزنامه آذربایجان - ۱۰ ریال
مجله آذربایجان - ۴۰ ریال
ترجمه دفاع روز به زبان آذربایجانی - ۲۰ ریال
به آدرس رادیو بیگ ایران مکاتبه فرمائید

« ماهنامه مردم »

در جشن سالبانه روزنامه « اومانیته »

بود. کاسک فاشیسم منقش به تاج سلطنت بر روی میله‌های زندان قرار داشت و یک زندانی مبارز در تلاش در هم شکستن میله‌ها بود. این طرح جاذب در قالب یک تابلوی بزرگ نظر تماشا کنندگان ایرانی و خارجی را بخود جلب میکرد.

وضع اجتماعی ایران و تضاد فاحش طبقاتی در جامعه کنونی ما در تابلوی دیگری مجسم شده بود. کودکی با لباسهای زنده و پاره به ویرین‌های زیبای لباس با حسرت چشم دوخته بود. شعار « ملت ایران برای استقلال

و آزادی خود مبارزه میکند » توجه تماشاگران را به مبارزه مردم ایران جلب مینمود.

ماهنامه مردم همراه با روزنامه آذربایجان و کردستان نمونه‌هایی از نشریات حزب و مطبوعات مترقی را ارائه میدادند. تصویر دکتر

ارانی و نیز تاریخچه مختصر حزب توده ایران بزبان فرانسه بین بازدید کنندگان پخش میشد و جزوه « زندان و زندانیان سیاسی » بزبان فرانسه بفروش میرفت. مصنوعات دستی ایران که ثمره رنج کارگران ایرانی است در غرفه « مردم » بمعرض نمایش گذارده شده بود که قریب دو سوم آن از طرف تماشاگران خریداری شد.

غرفه « ماهنامه مردم » چه از نظر شمارهای اساسی و چه از نظر نمایش مصنوعات هنرمندان ایرانی مورد توجه فراوان قرار گرفت. « ریموند گوئیو » که در رأس هیئتی از اعضاء بوروی سیاسی حزب کمونیست فرانسه از غرفه مردم دیدن نمود به متصدیان غرفه اظهار داشت که: « ما احساس میکنیم که شما در چه شرایط دشواری مبارزه میکنید ».

دنباله از صفحه ۴

بما مینویسند

— سربازان لشکر های اعزامی بمرزهای ایران و عراق وضع بسیار بدی دارند، چندین ماه است که خانواده‌های خود را ندیده‌اند عده‌ای در اثر بدی غذا و یا ناسازگاری هوا مریض شده‌اند بخصوص سربازانی که از مناطق سردسیر شمالی آورده شده‌اند چندین نفر هم در اثر حوادث مختلف جان داده‌اند. با طولانی شدن این مأموریت افسران و سربازان بیشتری متوجه گشته‌اند که آلت دست تصمیمات تحریک آمیز شاه شده‌اند. با تمام جنجالهای تبلیغاتی که میشود سربازان و افسرانی که در مرزهای جنوب هستند مینند که کشته‌ها با پرچم عراق از شط العرب میگرددند حتی میدانند روزیکه کشتی آریا با تجهیزات و اسلحورت از خرمشهر بدخانه خلیج فارس میرفت، به برخی از یادگانهای بجای گلوله مسلسل، گلوله بزنو تحویل داده بودند که بدر اسلحه‌شان

نامه تسلیت به ...

خود رفیق هوشی مین ضربات در هم شکن بر امپریالیسم جهانی وارد ساخت و با آزاد ساختن بخش شمالی میهن خوش جمهوری دموکراتیک ویتنام در مقدم شکست ناپذیر سوسیالیسم را در آسیای جنوب شرقی بنیاد نهاد. رزمندگان قهرمان ویتنامی در بخش جنوبی میهن خود با الهام از نام و اندیشه‌های رفیق هوشی مین در پیکار خونین علیه تجاوز امپریالیسم ددمنش آمریکا و دست نشاندگان سایه‌گونی آن به پیروزی‌های قاطع نائل آمدند و دور نیست روزی که دشمن سرابا مسلح را کاملاً بزانو در آورند و آزادی و استقلال این بخش از میهن را نیز تأمین کنند.

سیمای تابناک رفیق هوشی مین اکنون نیز مانند گذشته در سراسر جبهه پیکار آزادیبخش علیه امپریالیسم خونخوار آمریکا و نیروهای رژیم بوشالی سایه‌گون در راه صلح، استقلال ملی، دموکراسی، ترقی اجتماعی و سوسیالیسم الهام بخش مجاهدان سلحشور ویتنامی خواهد بود.

نام رفیق هوشی مین در تاریخ جنبش جهانی کمونیستی و جنبشهای آزادیبخش ملی سراسر جهان برای همیشه با حروف زرین ثبت خواهد شد.

جاویدباد خاطره تابناک رفیق هوشی مین کمیته مرکزی حزب توده ایران دبیر اول رضا رادمش

دنباله از صفحه ۲

(انعکاس ...)

و دفاع از زندگی خود است.

ارگان مرکزی حزب کمونیست شیلی مینویسد: نیروهای مسلح دولت ایران دست به کشتار کرد‌ها زده، شهرهای کردستان مورد حمله ژاندارمری و ارتش واقع شده‌اند. تنها در مدت ۲-۳ ماه ده‌ها نفر از دمکرات‌های کرد را اعدام کرده‌اند. حزب توده ایران از کلیه نیروهای دمکراتیک جهان خواسته که علیه این جنایات اعتراض نمایند.

روزنامه نامبرده در خاتمه مینویسد: چنین بنظر میرسد که حقوق انسانی مردم نزد فاشیستهای ایران بی ارزش است کلیه مخالفین رژیم به حبسهای سنگین محکوم یا اعدام میشوند. بنظر میرسد که سیاست دولت ایران هدفش محو کرده‌ها است.

روزنامه جمهورییت چاپ ترکیه پس از اشاره بوضع ایران و دستگیری و تعقیب و اعدام میهن پرستان ایرانی نوشت: « رژیم ایران روز بروز ترور و شکنجه و آزار آزادیخواهان را تشدید مینماید. »

ح. شیروان

نمیخورد. بچه‌های خوزستان در کوچه‌ها این شعر را میخوانند (عراقها ایران کاربکارت ندازه - سر بسرت میزازه

هوشی مین

میهن پرست، انقلابی و انترناسیونالیست

برای حقوق و آزادی کشورهای استعمار زده نموده بود، پس از آشنائی با اندیشه های لنین درباره مسائل ملی و مستعمراتی، دریچه تازه ای بروش گشوده شد و تحول قطعی در افکار او پدید آمد. متأسفانه برای «نگوین» جوان میسر نشد که با لنین ملاقات کند، زیرا هنگامیکه وی در سال ۱۹۲۴ برای شرکت در پنجمین کنفرانس جهانی کمیتن به کشور انقلاب اکبر قدم گذارد، چند روزی بود که لنین دیده بر جهان بسته بود. این انقلابی جوان پیوسته خود را شاگرد رهبر انقلاب اکبر می نامید و میگفت: «لنین در دوران زندگی پدر، معلم، رفیق و مشاور ما بود و اکنون پس از مرگ ستاره راهنمای ما در مبارزه برای انقلاب اجتماعی است.»

وی برای رهائی خلق ویتنام همواره توصیه های لنین را به انقلابیون کشور های مستعمره در نظر داشت.

در سالهای ۱۹۲۴-۱۹۲۵ «نگوین آی کوک» به جنوب چین مسافرت کرد، و در آنجا مبارزه مهاجران هندو چین را علیه استعمارگران سازمان داد. وی به تشکیل «انجمن جوانان انقلابی ویتنام» اقدام نمود. پلیس «چان کای شک» او را تعقیب و مدتی زندانی نمود. پس از آزادی از زندان وی نام مستعار «هوشی مین» را برای خود انتخاب کرد. «هوشی مین» در سالهای ۱۹۲۷-۱۹۲۹ بار دیگر به کشور های مختلف اروپا و آسیا سفر نمود.

به ابتکار «هوشی مین» در ۴ فوریه سال ۱۹۳۰ گروهها و محافل مجزای کمونیستی برای تشکیل حزب کمونیست هند و چین در «هنگ کنگ» گرد آمدند. تشکیل این حزب را «هوشی مین» اینطور ارزیابی میکند: «این حادثه نقطه عطفی در تاریخ انقلاب ویتنام بود و نشان داد که طبقه کارگر ویتنام بحد کافی نیرومند است و میتواند در رأس مبارزات انقلابی ملت خود قرار گیرد.»

در سال ۱۹۳۱ «هوشی مین» از طرف دولت «هنگ کنگ» بازداشت و زندانی شد، ولی در نتیجه اقدامات «کمک سرخ بین المللی» که برای دفاع از او و کبیل مدافع به هنگ کنگ فرستاد از زندان آزاد و به شانگهای پناهنده شد.

«هوشی مین» که به علت مبارزات دلیرانه اش در آنجا هم تحت پیگرد بود، بار دیگر به اتحاد شوروی مسافرت کرد و در «دانشگاه زحمتکشان شرق» به تحصیل پرداخت. وی در سال ۱۹۳۵ در هفتمین کنفرانس جهانی کمیتن شرکت نمود. در فوریه سال ۱۹۴۱ «هوشی مین» پس از سالیان دراز تبعید به ویتنام بازگشت و در

رأس حزب، مبارزه مردم را علیه استعمارگران فرانسوی و ژاپنی رهبری نمود. در ماه مه سال ۱۹۴۱ کمیته مرکزی تحت ریاست هوشی مین در یکی از کوهستانهای دور افتاده تشکیل جلسه داد و خط مشی حزب را که منجر به پیروزیهای بعدی خلق ویتنام شد تصویب نمود. در همین سال «جبهه مبارزه برای استقلال ویت نام (ویت مین)» بوجود آمد، روستاها با ابتکار هوشی مین برای دفاع از خود مجهز شدند و نخستین واحد ارتش توده ای ویتنام به ابتکار وی تشکیل شد و تکامل یافت. در سال ۱۹۴۲ رفیق هوشی مین در چین بدست پلیس «چان کای شک» توقیف و مدت ۱۴ ماه در زندان بود. در ژوئیه سال ۱۹۴۵، در شمال ویتنام ۱۶ ایالت آزاد شدند، و دو ماه بعد هنگامیکه فاشیست های ژاپونی بدست ارتش شوروی ضربت نابود کننده خوردند قیام عمومی مسلحانه در ویتنام آغاز شد و اواخر ماه اوت به پیروزی رسید.

۲ سپتامبر ۱۹۴۵ هنگامیکه صدها هزار نفر از مردم ویتنام برای برگزاری جشن استقلال گرد آمدند، «هوشی مین» که ده ها بار تعقیب شده، به زندان افتاده و به مرگ محکوم شده بود بعنوان رئیس جمهوری دموکراتیک ویتنام اعلامیه استقلال را قرائت نمود.

سال ۱۹۴۶ استعمارگران فرانسوی نخستین دولت کارگری و دهقانی ویتنام را به جنگ کشاندند، هوشی مین رهبری جنبش مقاومت را بر عهده گرفت. پیکار قهرمانانه خلق ویتنام علیه تجاوزکاران فرانسوی هشت سال بطول کشید و باشکست استعمار فرانسه در «دین بین فو» و انعقاد قرارداد ژنودر ۱۹۵۴ پایان یافت. در فوریه سال ۱۹۵۱ از میان صفوف حزب کمونیست هند و چین، حزب زحمتکشان ویتنام بوجود آمد که هوشی مین بعنوان صدر آن انتخاب شد.

توطئه امپریالیسم امریکا علیه مردم ویتنام مانع از استقرار صلح در ویتنام گردید و بدینجهت هنگامیکه در شمال کشور ساختمان سوسیالیسم به پیش میرفت در جنوب کشور مبارزه دلیرانه علیه متجاوزان امریکائی و دست نشاندگان شان در سایه گون آغاز شد.

«هوشی مین» صدر کمیته مرکزی حزب زحمتکشان ویتنام که در دوران جنبش مقاومت با وجود کهولت سن برای تماس با واحد های مقاومت هر روز کیلومتر هاراه در جنگل می پیمود در دوران ساختمان مسالمت آمیز نیز پیوسته در کنار زحمتکشان ویتنام قرار داشت. شخصیت انقلابی او، سادگی و تواضع نمونه وار او، عشق وی به کار، پیوند تزلزل ناپذیرش با ایده های انقلابی

بیستمین سالگرد

جمهوری دموکراتیک آلمان

کمیته مرکزی حزب توده ایران بمناسبت واقعه تاریخی بیستمین سال تأسیس جمهوری دموکراتیک آلمان نامه شاد باشی بعنوان کمیته مرکزی حزب سوسیالیست متحده آلمان ارسال داشته و ضمن آن پس از اشاره به تأثیر عظیم تأسیس این جمهوری در سرنوشت مردم آلمان و در سراسر جهان و دیگر گونی های شگرف ناشی از انقلاب دموکراتیک ضد فاشیستی و سپس انقلاب سوسیالیستی و پیروزی مناسبات تولیدی سوسیالیستی که تحت رهبری پشاهنک طبقه کارگر حزب سوسیالیست متحده آلمان صورت گرفته است کامیابی هرچه بیشتر حزب و دولت و مردم جمهوری دموکراتیک آلمان را در ساختمان سوسیالیسم و مبارزه علیه امپریالیسم جهانی و میلیتاریسم و نئونازیسم در آلمان غربی و در راه صلح و پیروزی اندیشه های فنا ناپذیر مارکسیسم-لنینیسم آرزومند گردیده است.

بمناسبت بیست و پنجمین سالروز تأسیس جمهوری توده ای بلغارستان کمیته مرکزی حزب توده ایران نامه شاد باشی بعنوان کمیته مرکزی حزب کمونیست بلغارستان ارسال داشت که در آن پس از اشاره به اهمیت پیروزی تاریخی ۹ سپتامبر ۱۹۴۴ و کامیابی های بزرگی که مردم بلغارستان تحت رهبری حزب مارکسیستی-لنینیستی طی ربع قرن در ساختمان سوسیالیسم و احداث صنایع نیرومند و ایجاد مناسبات اجتماعی سوسیالیستی بدست آورده اند خاطر نشان میشود که «مردم بلغارستان بیست و پنجمین سالروز ۹ سپتامبر را با سرفرازی برگزار میکنند، به دستاورد های امروز بلغارستان و به آینده بیش از پیش سعادت مند آن می بالند».

« ماهنامه مردم »

در جشن سالیانه
روزنامه «اومانیته»

روزهای ۷ و ۶ سپتامبر
سی و چهارمین جشن روزنامه
«اومانیته» ارگان مرکزی
حزب کمونیست فرانسه در
پاریس برگزار شد. در این
جشن بنا به سنت چند سال
اخیر «ماهنامه مردم» غرفه
ای برای آشنا ساختن مردم
فرانسه با زندگی و مبارزه
خلقهای ایران ترتیب داده بود.
تم اصلی غرفه «مردم»
معرفی رژیم ترورد در ایران
بقیه در صفحه ۵

حزب زحمتکشان ویتنام ضمن اعلامیه ای از مردم ویتنام دعوت نموده است احساس ماتم و اندوه را به اقدامات انقلابی بدل کنند، همبستگی خود را تشدید نمایند و تمام نیروی فکری و جسمی خود را وقف غلبه بر متجاوزان امریکائی، آزادی جنوب کشور و ساختمان موفقیت آمیز سوسیالیسم در شمال کشور کنند، و به آرزوی بزرگ رفیق هوشی مین که ایجاد یک ویتنام صلح دوست، متحد، مستقل، دموکرات و شکوفان بود تحقق بخشند.

لنین، الهام بخش خلق زحمتکش ویتنام در حل مسائل متنوع اقتصادی کشور و مقاومت دلیرانه در برابر تجاوزکاران بخصوص در دوران جنگهای هوائی وحشیانه امریکا بود. رفیق هوشی مین بعنوان یک میهن پرست، انقلابی و انترناسیونالیست همواره در قلب زحمتکشان سراسر جهان جای داشت. نام او شعار مبارزه مردم کشور های در بند و زندگی او الهام بخش همه کمونیستها، همه مبارزان راه استقلال و آزادی است. یلنوم فوق العاده کمیته مرکزی